

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Processus iudiciarius panormitani

Johannes <Urbach>

Parisius, Millesimo quinge[n]tesimo octauo

Forma sententie interlocutorie

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70756)

aliqui aliqua emergunt in lite seu in causa sup quibus
iudex hz interloqui. nā licz sup incidēti nō sit neces
se pñuciare tñ sup emergenti est pronuciandum
vt no: de or. cog. c. i. Et qd sit incidēs vel emergens
ibi no. Et iō de interlocutoriis loquamur et que sua
sit interlocutoria. no. in cle. vnica de seques. pos. in.
v. glo. ⁊ vide no. in. c. i. de appel. li. vi. Super excep
tionib⁹ dilatoriis videlz an libellus sit offerendus
vel nō: vt an ei sit respondēduz: vel an causa sit tra
ctanda corā ipso iudice vel non vel vtrū dilatio pe
tita sit concedenda vel nō. et sic de alijs exceptionē
bus iudex pñuciabit interloquēdo sub hac forma

¶ Forma sententię interlocutorie

D. Decanus ꝛc. Cū in tali cā q̄ inter tales acto
rem ex vna / et talē reū de et sup re vel debito
tali pte ex altera in iudicio corā nobis verif p par
te p̄dicti rei oblata fuit exceptio talis et vel talis di
latio petita v̄ sit p̄positū excipiēdo libello sibi per
actorē oblato non eē r̄spondēduz: vel actorē ab agēdo
repellendū. p eo q̄ maioris esset excōicationis v̄n
culo inodatuꝝ ꝛc. vel nobis i hac cā nō p̄petere iuris
dictionē: p eo q̄ t̄p̄e impetratiōis rescripti ip̄e ip̄e
trans fuit maioris excōicationis sua inodatus vel
ligatus Nos v̄s̄is et diligēter p̄sideratis super hac
parte h̄nc̄ de corā nobis p̄ductis: p̄positis ⁊ al
legatis habito etiam consilio cum peritis pronuci
amus decernimus ⁊ declaramus p̄dictaz exceptio
nez admittendā non esse seu ea non obstante in cā
huiusmodi ad v̄teriora p̄cedendū fore ac per nos
ac coram nobis procedi debere. Vel sic est legitis

ma exceptio dicimus & pronunciamus ipsam exceptio-
nem esse admittendam et admittimus actorem p-
pter excommunicationis vinculum ab agendo ex-
cludendum et repellendum fore & excludimus seu
repellimus / seu non obstante predicta exceptione
iurisdictionem et cognitionem huiusmodi non compe-
tisse neque competere / seu libello predicto per ipsos reus
respondendum non esse sed eundem reum ab instantia iudicis
fore absolvendum & absolvimus et ipsum actorem sibi in
expensis legitimis condemnamus taxationem nobis
imposterum reservando. Et tunc in fine interlocutorie
tabellio scribat isto modo. Lecta est & lata hec inter-
locutoria anno tali die tali in presentia ipsorum partium
vel procuratorum presentibus testibus. **B. B. L.** & de
istis / et de aliis interlocutoriarum formis vide in spe.
de exceptioni in §. viso. Et interlocutoria que fertur
inter principium cause & finem non super principali: sed
super incidentibus questionibus vel emergentibus de
appel. significatibus de test. c. significaverunt. Et tran-
sit interlocutoria in rem iudicatum quo ad partem si
ab ea infra .x. dies non fuerit appellatum ut in .c. cum de
lectus in fi. de elec. & in .e. cum dilecti de appel. sed non
quo ad iudicem quoniam posset eam reuocare etiam
post .x. dies de quo tamen dicendum est ut plene no. in
ca. cum cessante de appel. ubi distinguitur tres species
interlocutoriarum / quia quedam interlocutorie pre-
parant vel ordinant litem. quedam vero emergen-
tia seu incidentia in lite decidunt quedam aliquid
restitui / vel dari vel non dari fieri vel non fieri / vel
aliquid equipollens iubent. **¶ Additio. ¶ Nota**
tamen quod hec interlocutoria possit reuocari per iudicem etiam
paribus inuitis tamen sententia diffinitiva semel la-

ta non potest ulterius reuocari p̄ illum met iudicēz
etiā de consensu partium vt est glo. singularis in. l.
si diuersa. C. de trāc. Concludēdo tñ ibi tenēt doct.
q̄ omīs interlocutoria mutari potest ex causa sine
causa non maxime post. x. dies sine volūtate partis
pro qua est lata vñ si iudex sine causa iusta interlocu-
toriam reuocat poterit appellari. Formas autēz
diuersas reuocationis interlocutoriaz ponit guil.
in spe. de excep. §. viso quia potest sic dicere iudex.

¶ Reuocatio interlocutorie.

Nos talis iudex. ꝛc. quia ī causa tali. ꝛc. p̄die
super tali exceptiōe p̄ talem reum opposita p̄
nūciamus interloquēdo eādē exceptionē nō esse
admittendā: vel cōtra tales sic p̄cessimus ꝛc. Ita
bito postmodū cōsilio peritoruz inuenimus nos ipsi
grauasse vel indebite cōtra euz p̄cessisse idcirco vñ
cōsilio saniori interlocutoriam ipsam vel p̄cessuz
huiusmodi expresse reuocamus. Quidā tamē iudi-
ces erubescētes factuz suū reuocare sic dicūt. nos
talis iudex ꝛc. Si te tales in aliquo grauauimus il-
lud reuocamus. Sed talis reuocatio dubia est con-
ditionalis et incerta ꝛ non admitenda: vñ appellās
nō obstāte tali reuocatione nichilomin⁹ insistere po-
test executioni sue appellatiōis si pura non sit reuo-
catio. Quidā etiā iudices sic dicunt: frater si te gra-
uauimus in aliq̄ sumus parati reuocare illud de cō-
silio sapiētū et p̄figimus tibi tales terminū ad cō-
parēdū infra quē volumus plenius deliberare. Et
dicit guil. vbi supra q̄ hec forma p̄batur in ca. ad a-
stolice de re iudi. li. vi. §. eratq̄ parata. Glo. c. cum
cessante de appel. dat aliam formaz interlocutorie